

امام زمان (عج) در روزهای ماه رجب چه دعایی می‌خواند؟

ماه رجب‌المرحب از زمان‌های با فضیلتی است که پیرامون آن ادعیه فراوانی سفارش شده است و یکی از آنها دعایی است که امام زمان سفارش به خواندن روزانه آن کرده‌اند.

ماه رجب‌المرحب از زمان‌های با فضیلتی است که پیرامون آن ادعیه فراوانی سفارش شده است و یکی از آنها دعایی است که امام زمان سفارش به خواندن روزانه آن کرده‌اند.

به گزارش خبرنگار مهر، ماه رجب‌المرحب از زمان‌های با فضیلتی است که پیرامون آن ادعیه فراوانی سفارش شده است. در کتاب شریف مفاتیح الجنان آمده است: شیخ روایت کرده: که از ناحیه مقدسه به دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید این توفیق شریف [یعنی دست نویس شریف] بیرون آمد که هر روز از روزهای رجب بخوان:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وَلاَهُ أَمْرُكَ الْمَأْمُوثُونَ عَلَى سِرِّكَ، الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ، الْوَاصِقُونَ لِغَدْرِكَ، الْمُغْلِبُونَ لِعَظَمَتِكَ، أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيئَتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ، وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِكَ، وَأَيَّاتِكَ وَمَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تُعْطِيلُ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ، لَا قَرْقَى بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ، فَتَقْطَعُهَا وَتَرْفَعُهَا بِيَدِكَ، بَدْوُهَا مِنْكَ وَعَوْدُهَا إِلَيْكَ، أَعْضَادٌ وَأَشْهُادٌ وَمُنَاةٌ وَأَذْوَادٌ وَحَفَظَةٌ وَزَوَادٌ، قِيَهُمْ مَلَأَتْ سَمَاءُكَ وَأَرْضُكَ حَتَّى ظَهَرَ أَنَّ لِلَّهِ إِلَّا أَنْتَ، فَيَذَلُّكَ أَسْأَلُكَ، وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبِمَقَامَاتِكَ وَعِلَامَاتِكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَزِيدَنِي إِيْمَانًا وَتَقِيَّةً.

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است؛ خدایا، از تو می‌خواهم، به حق معانی تمام دعا‌هایی که متولیان امرت تو را به آن می‌خوانند، آنان که امین راز تو هستند و به امر تو شادند و بیان کنندگان نیرویت و آشکارکنندگان بزرگی ات می‌باشند، از تو می‌خواهم به حق آنچه از مشیت درباره ایشان گفته شد، پس آنان را قرار دادی معادن کلمات و پایه‌های توحید و آیات و مقامات که تعطیلی برای آن‌ها در هیچ جایی نیست، تو را با آن‌ها شناسد هر که بشناسدت، بین تو و آن‌ها تفاوتی نیست جز اینکه ایشان بندگان و آفریده‌تواند که باز و بسته شدن کارشان به دست توست، آغازشان از تو و انجامشان به سوی توست، آنان بازوان و گواهان و بخشندگان و مدافعان و نگهبانان و بازرسان اند، آسمان و زمین را با حقیقت آنان انباشتی تا آشکار شد که معبودی جز تو نیست، پس به حق همه این‌ها و به جایگاه‌های توانمندی از رحمت و به مقامات و نشانه‌های از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستی و بر ایمان و پایداریم بیفزایی،

يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ، وَظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ وَمَكُونِهِ، يَا مُفَرِّقًا بَيْنَ الثَّوْرِ وَالذَّيْجُورِ، يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِ، وَمَعْرُوفًا بِغَيْرِ شِبْهِ، حَادًّا كُلَّ مَحْدُودٍ، وَشَاهِدًا كُلَّ مَشْهُودٍ، وَمُوجِدًا كُلَّ مَوْجُودٍ، وَمُخْصِيًا كُلَّ مَعْدُودٍ، وَفَاقِدًا كُلَّ مَقْهُودٍ؛ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ، أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْجُودِ، يَا مَنْ لَا يُكَيِّفُ يَكَيِّفِي، وَلَا يُؤَيِّنُ يَأَيِّنِي، يَا مُحْتَجِبًا عَنِ كُلِّ عَيْنٍ، يَا دَيْمُومًا يَا قَيُومًا وَعَالِمًا كُلَّ مَعْلُومٍ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ عَلَى عِبَادِكَ الْمُتَحَجِّينَ، وَبَشْرِكَ الْمُحْتَجِّينَ، وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَالْبُتْهُمُ الصَّاقِينَ الْحَاقِقِينَ،

ای نهان در عین آشکار بودن، ای آشکار در عین نهان بودن و مستوری، ای جداکننده بین روشنایی و تاریکی، ای وصف شده بدون اینکه ژرفای وجودش درک شود و ای شناخته شده بدون تشبیه، مرزبند هر محدود، گواه هر گواهی پذیر، هستی بخش هر چه هست و شماره کننده هر شماره و گم کننده هر گم شده؛ معبودی غیر تو نیست، اهل بزرگ منشی و جودی، ای که چگونگی نپذیری و به جایی در نگنجی، ای پوشیده از هر دیده، ای جاودان، ای به خود پاینده و دانای هر دانسته، بر محمد و خاندانش درود فرست و بر بندگان برگزیده ات و انسان‌های در پرده ات و فرشتگان مقرب و شجاعان صف کشیده گرداگرد عرش

وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكْرَمِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ، وَأَسْئِعْ عَلَيْنَا فِيهِ الْيَعَمَ، وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسَمَ، وَأَبْرُرْ لَنَا فِيهِ الْقِسَمَ، يَا سَمِيكَ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ الْأَجَلُّ الْأَكْرَمِ، الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ قَاصَاءً، وَعَلَى اللَّيْلِ قَاطِلَمَ، وَاعْفِرْ لَنَا مَا نَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ، وَاعْصِمْنَا مِنَ الدُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصَمِ، وَآكِفِنَا كَوَافِي قَدْرِكَ، وَآمِنُنْ عَلَيْنَا بِخُسْنِ تَطَرُّكِ، وَلَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ، وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ، وَتَارِكُ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا، وَأَصْلِحْ لَنَا خَيِّتَهُ أَسْرَارِنَا، وَأَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ، وَاسْتَعْمِلْنَا بِخُسْنِ الْإِيْمَانِ، وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

و مبارک گردان بر ما در این ماه‌های ماه بزرگ و ماه محبوب و قابل احترام و آنچه پس از این است از ماه‌های محترم، در این ماه نعمت‌های را بر ما فراوان کن و نصیب‌های ما را سرشار فرما و سوگندهایمان را به انجام برسان، به حق اسم بزرگ تر و بزرگ تر و عظیم تر و گرامی تر که چون بر روز نهادی روشن شد و چون بر شب گذاردی تاریک گشت و از گناهانمان بیامرز آنچه را تو می‌دانی و آنچه را ما نمی‌دانیم و ما را از گناهان نگهدار به بهترین نگاهداری و ما را از حوادثی که مقدر کرده‌ای بازدار و بر ما به

حسن توجهت متت گذار و به غیر خودت وامگذار و ما را از خیرت محروم مکن و به عمرهایمان به اندازه ای که مقدر فرموده ای برکت ده و رازهای پنهان ما را سامان ده و از سوی خود به ما امان ده و ما را با حسن ایمان به کار گمار و به ماه رمضان و روزها و سال های پس از آن برسان، ای دارای بزرگی و رأفت و محبت.

[همچنین] شیخ روایت کرده که: از ناحیه مقدسه به دست شیخ ابوالقاسم این دعا در ایام رجب اعلام شده:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنَهُ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُتَجَبِّ، وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقَرَبِ، يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طَلِبٌ، وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغَبٌ، أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ، وَأَوْتَقَتْهُ عُيُوبُهُ، قَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا ذُؤُوبُهُ، وَمِنْ الرِّزَايَا خُطُوبُهُ، يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ، وَحُسْنَ الْآوَابَةِ، وَالْزُّوْعَ عَنِ الْحَوْبَةِ، وَمِنْ النَّارِ فَكَأَكْ رَقَبَتِهِ، وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رُبْقَتِهِ، فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِي وَثِقَتِي.

خدایا! از تو درخواست می کنم به حق دو مولود ماه رجب، محمد بن علی دوم (امام جواد (ع)) و فرزندش علی بن محمد برگزیده (امام هادی (ع)) و به وسیله آن دو امام به سوی تو تقرّب می جویم به بهترین تقرّب، ای آن که نیکی فقط از سوی او خواسته شده و فقط در آنچه نزد اوست رغبت شده است، از تو می خواهم خواهش جرم پیشه معصیت کاری که گناهانش او را هلاک کرده و عیوبش او را به اسارت کشیده، پس عادتش بر گناه طولانی شده و امورش با بلاهای سخت به هم آمیخت، از تو می خواهد، توبه و خوبی بازگشت، کنده شدن از گناه، رهایی جانش از آتش، گذشت از آنچه بر گردن اوست، زیرا تو مولای منی بزرگ ترین آرزو و امید او هستی.

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ يَمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةَ، وَوَسَائِلِكَ الْمُئَيِّقَةَ أَنْ تَتَعَمَّدَنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ، وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ، وَنَفْسٍ يَمَّا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ، إِلَى تَرْوِيلِ الْخَافِرَةِ، وَمَحَلِّ الْآخِرَةِ، وَمَا هِيَ إِلَيْهِ صَائِرَةٌ.

خدایا! از تو می خواهم به حق مسائل شریف و وسایل والایت که مرا در این ماه به رحمت گسترده ات و نعمت پخش شده ات فروگیری و نفسی به من عنایت کنی که به آنچه روزی اش کرده ای قناعت ورزد تا گاهی که به گور درآید و به آخرت رسد و به آنچه عاقبت اوست بازگردد.